

DECIZIE

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Sucitu Vladimir în numele condamnatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Pocitarencu Alexandr xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.06.2020 – 30.06.2021;

Instanța de recurs: 05.10.2021 - 22.12.2021;

Instanța de recurs în anulare: 04.04.2022 - 20.04.2022.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Bender din 30.06.2021, Pocitarencu Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Pocitarerco Alexandr, consumând pe parcursul zilei de 10 mai 2020 băuturi alcoolice, iar prin aceasta încălcând prevederile pct.14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului rr.357 din 13.05.2009, conform căruia „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției”, a urcat la volanul automobilului de model „Dacia Logan” cu numărul de înmatriculare „xxx”, deplasându-se prin satul Varnița, raionul Anenii Noi, iar aproximativ pe la orele 23:30, îndreptându-se în direcția râului Nistru, a fost depistat de către angajații poliției, care l-au ajuns și, bănuind că acesta se află în stare de ebrietate datorită mirosului specific de alcool ce provenea din cavitatea lui bucală, l-au suspus testării alcooloscopice, stabilindu-se o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de conducătorul automobilului în valoare de 0,52 mg/l, ceea ce, conform art.134¹² alin.(3) Cod penal, reprezintă stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal.

3. Avocatul Sucitu Vladimir în numele inculpatului, a contestat cu recurs sentința, solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Pocitarenco Alexei să fie achitat.

În motivarea cerințelor, apărarea a invocat că Pocitarenco Alexei este învinuit precum că el a condus automobilul în stare de ebrietate, însă martorii Eremei Mihail și Oxari Andrei au depus în prima instanță declarații contradictorii, mărturii esențiale, care sunt diametral opuse. Așa dar, martorul Eremei Mihail a comunicat instanței că el în comun cu Oxari Andrei sau apropiat de automobilul lui Pocitarenco Alexei au văzut că Pocitarenco Alexei se afla lângă ușa din partea volanului, iar martorul Oxari Andrei a declarat instanței că Pocitarenco Alexei se afla în automobil când ei s-au apropiat de acesta și își așternea locul unde urma să doarmă. Aceste declarații trezesc bănuieli rezonabile. Consideră că inculpatul Pocitarenco Alexei practic nu putea să se afle în același timp în afara automobilului și tot odată în automobil, să-și aștearnă locul unde să doarmă.

A reținut că, prima instanță nici nu s-a referit la declarațiile depuse de acești martori, care constituie niște erori care de fapt au dus la constatare și apreciere greșită. Instanța nu a făcut o analiză pentru a înlătura aceste divergențe. De asemenea, avocatul a indicat că sentința este bazată pe presupuneri și este neîntemeiată, iar concluzia de vinovăție de comitere a infracțiunii nu poate fi bazată pe presupuneri.

3.1. Inculpatul a contestat cu recurs sentința, solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale, a menționat că nu este de acord cu sentința și o consideră nefondată, invocând că vinovăția de comitere a infracțiunii nu poate fi bazată pe presupuneri

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2021, recursurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a reținut că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile inculpatului Pocitarenco Alexandr în baza dispozițiilor art.264¹ alin.(1) Cod penal.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de recurs a constatat cu certitudine că vina inculpatului Pocitarenco Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal se dovedește prin cumulul de probe administrate și nominalizate supra, și anume prin declarațiile martorilor și probele scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea incriminate.

Potrivit textului din recursurile formulate de către inculpatul Pocitarenco Alexandr și de către avocatul Sucitu Vladimir în interesele ultimului împotriva sentinței primei instanțe, rezultă că partea apărării și inculpatul pledează pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului, din motiv că, fapta săvârșită de inculpat nu întrunește elementele infracțiunii.

Raportând motivele invocate în recurs la materialele cauzei penale, instanța de recurs a conchis că, argumentele invocate de recurent nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care instanța de recurs a respins solicitarea părții

apărării privind pronunțarea unei sentințe de achitare.

Instanța de recurs a reținut astfel că, în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Pocitarencu Alexandru în comiterea infracțiunii, prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal.

Instanța de recurs a stabilit pe deplin încălcarea prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere de către inculpat, atât prin declarațiile martorilor, cât și prin materialele dosarului.

Cu referire la declarațiile inculpatului Pocitarencu Alexandru, care în cadrul ședinței de judecată a negat faptul consumării în ziua respectivă a băuturilor alcoolice, instanța de recurs le-a apreciat critic, or în ședința de judecată martorii Eremei Victor și Oxani Andrei au confirmat faptul că la momentul verificării actelor s-a simțit un miros puternic de alcool din cavitatea bucală a inculpatului, faptul dat se mai confirmă și prin rezultatul testării alcooscopice cu aparatul „Drager” semnat de către inculpat, în rezultatul căreia s-a stabilit o concentrație în aerul expirat de 0,52 mg/l, or în cadrul urmăririi penale nu a contestat rezultatul testării cu aparatul „Drager” și nu a avut careva obiecții.

Dezacordul părții apărării cu sentința este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de judecată a apreciat probele și circumstanțele cauzei, însă, instanța de recurs a reținut că împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că a avut loc fapta de săvârșirea căreia a fost învinuit inculpatul, că această faptă a fost săvârșită de inculpat, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, fiind constatată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii, iar solicitarea formulată prin cererea de recurs nu poate fi admisă.

4.2. Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de recurs a luat în considerație limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită, dar și de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.art.7, 75 Cod penal, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, de scopul urmărit de inculpat, de persoana acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, dar și circumstanțele lor personale.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal, conform prevederilor art.16 alin.(2) Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, săvârșite cu intenție.

Astfel, luând în considerare circumstanțele indicate supra, instanța de recurs a considerat că în privința inculpatului, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu aplicarea pedepsei complimentare - anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport.

Mai mult ca atât, instanța de recurs a subliniat că este de datoria instanței de judecată la stabilirea pedepsei să acorde o atenție deosebită infracțiunilor în domeniul transportului, având în vedere că la moment pentru Republica Moldova, încălcarea acestor interdicții constituie un flagel, care trebuie curmat. În acest sens, pentru ocrotirea

siguranței traficului rutier, pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității pe un termen de 240 ore, doar în cumul cu cea de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, își va atinge scopul descris la art.61 Cod penal.

5. Avocatul Sucitu Vladimir în numele condamnatului, contestă cu recurs în anulare hotărârile instanțelor ierarhic inferioare și solicită casarea acestora, din lipsa faptei infracțiunii.

În cererea sa recurentul invocă că, constatările instanței sunt eronate și dubioase, s-au efectuat interpretări perverse la mărturiile depuse în instanță de către martori cu privire la împrejurările în cauză, precum că instanța a apreciat materialele probatorii administrate la dosar prin prisma criteriilor reglementate la art.101 alin.(4) Cod de procedură penală, și a stabilit că, prin fapta comisă, inculpatul Pocitareno Alexei a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii.

Menționează că, inculpatul nu a negat faptul că a consumat alcool, dar a comunicat că a consumat alcool înainte de a se pregăti pentru odihnă, la momentul când a sosit angajații de poliție așternea locul unde urma să doarmă potrivit declarațiilor martorului Oxani Andrei. Însă instanțele au interpretat precum că inculpatul Pocitareno Alexei a consumat alcool acasă și apoi s-a urcat la volan și s-a deplasat spre râul Nistru să înnopteze, deoarece a avut conflictul cu părintele său. Mai mult, evidențiază că declarațiile martorilor confirmă faptul că inculpatul a fost depistat sub influența alcoolului nu la volan, dar atunci când el își pregătea patul pentru odihnă.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art.456 alin.(1) și art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În textul art.455 alin.(2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia.

Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art.453 Cod de procedură penală.

În speță, din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, recurentul solicită casarea deciziei instanței de recurs de menținere a sentinței de condamnare adoptată în privința lui Pocitareno Alexandr, pentru infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal, deoarece este ilegală, însă nu a invocat nici un temei din cele prevăzute de art.453 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează că, dispoziția art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare .

Astfel, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii,

iar alin.(2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Potrivit art.6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele citate, la textul recursului declarat, Colegiul penal conchide că, recurentul nu invocă circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru dispunerea rejudecării cauzei și *nu motivează în ce constă viciul fundamental admis de instanța de recurs la judecarea cauzei în privința lui Pocitarencu Alexandr*, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se integral argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere că, recursul în anulare al recurentului nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în alin.(1) art.453 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art.art.431 alin.(2), 432 alin.(2) pct. 1), 453, 455, și 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Sucitu Vladimir în numele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Pocitarencu Alexandr xxx*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 19 mai 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie